



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Sylvie Šiškeové a soudců Tomáše Kocourka a Evy Šonkové v právní věci navrhovatelky: **CIDEM Hranice, a. s.**, se sídlem Skalní 1088, Hranice, zast. Mgr. Vítězslavem Dohnalem, advokátem se sídlem Klokotská 103/13, Tábor, proti odpůrci: **město Hranice**, Pernštejnské náměstí 1, Hranice, zast. JUDr. Jiřím Novákem, advokátem se sídlem Na Strži 2102/61a, Praha 4, ve věci návrhu na zrušení části opatření obecné povahy č. j. ORM/19686/19-1-23 – změny č. 1, kterou se mění územní plán Hranic, o kasační stížnosti odpůrce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočky v Olomouci ze dne 17. 4. 2024, č. j. 63 A 3/2021-142,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Odpůrce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovatelce náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 4 114 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce Mgr. Vítězslava Dohnala, advokáta.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Navrhovatelka se jako vlastník pozemků parc. č. 1051/2, 2386/2, 1021/5 a 1010/1 v katastrálním území Hranice, na nichž byl vymezen silniční koridor veřejně prospěšné stavby pro dopravu, domáhala zrušení části změny č. 1 územního plánu města Hranice (dále „změna územního plánu“). Konkrétně šlo o zastavitelné plochy Z1/Z3 a veřejně prospěšné stavby Z1/V1 mezi ulicemi Tovární a Bělotínskou a plochy Z61 a Z78.

[2] Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci (krajský soud) návrh zamítl rozsudkem ze dne 19. 10. 2021, č. j. 63 A 3/2021-100. Tento rozsudek zrušil Nejvyšší

správní soud (NSS) ke kasační stížnosti navrhovatelky pro nepřezkoumatelnost rozsudkem ze dne 2. 11. 2023, č. j. 10 As 470/2021-39. NSS zavázal krajský soud, aby znovu vyhodnotil, zda důvody změny územního plánu obstojí a zda vedou v rozumné míře ke stanovenému cíli. Závěr o ekonomických důvodech výběru výsledné varianty měl krajský soud přijmout na základě podkladů ze správního spisu. Pokud by mu odpůrce neposkytl potřebné podklady, případně v nich znečitelnil podstatné skutečnosti, mohl krajský soud zrušit opatření obecné povahy pro nepřezkoumatelnost. NSS také krajský soud zavázal, aby znovu posoudil, zda mohly obstát důvody pro vyloučení jiných variant (nutnost průjezdu obytnou zástavbou na ulici Nové, vzdálenost mezi křižovatkami a nutnost zřízení přídatných jízdních pruhů).

[3] Krajský soud věc znovu posoudil a výrokem I nyní napadeného rozsudku zrušil změnu územního plánu v rozsahu mezi ulicemi Tovární a Bělotínská, a to v části vymezení zastavitelné plochy Z1/Z3, veřejně prospěšné stavby Z1/V1 a v rozsahu, v jakém byla mezi uvedenými ulicemi zrušena plocha Z61, a to ve všech případech v textové i grafické části. Výrokem II zamítl návrh v rozsahu, v němž změna územního plánu zrušila plochu Z78. Výrokem III krajský soud rozhodl o nákladech řízení.

II. Kasační stížnost a vyjádření navrhovatelky

[4] Odpůrce (dále „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti výrokům I a III napadeného rozsudku. Podle stěžovatele je kasační stížnost přípustná, neboť dosud nemohl zpochybnit závěry, které v původním rozsudku krajského soudu ze dne 19. 10. 2021 nebyly přijaty. Krajský soud se navíc odchýlil od závazného právního názoru NSS.

[5] Krajský soud měl na základě předložených podkladů dospět k závěru, že změna územního plánu je jediným řešením, které rozumně vede k zamýšlenému cíli. Podle stěžovatele krajský soud nepřípustně zasáhl do jeho odborného uvážení, neboť hodnotil, zda by mohl být případně zvolen jiný teoreticky možný typ křižovatky u variant, které stěžovatel vyloučil. Otázka konkrétních typů křižovatek nemá být řešena v procesu územního plánování. Krajský soud své závěry neodůvodňuje buď vůbec nebo jen nedostatečně.

[6] Stěžovatel dále zpochybnil dotčení navrhovatelčiných práv. Její nový stavební záměr, jímž výrazně rozšiřuje svůj areál a kapacitu výroby, počítá s variantou obchvatu podle změny územního plánu. Navrhovatelka byla jediná, kdo se proti změně územního plánu bránil; v případě jejího zrušení paradoxně nebude moci svůj záměr realizovat. Do práv navrhovatelky tak negativně zasáhne nikoli přijetí, nýbrž zrušení změny územního plánu.

[7] Podle stěžovatele již byla povolena stavba *I/47 Hranice – oprava mostu 47-042* pro zbudování nového mostu silnice I/47. Obchvat je proto možný pouze podle změny územního plánu tak, aby napojení na silnici I/47 bylo vedeno mimo mostní konstrukci bez jejího podjezdu. V případě zrušení změny územního plánu bude muset být obnoveno řízení o povolení uvedené stavby.

[8] Napadený rozsudek je také nepřezkoumatelný pro nesrozumitelnost a nedostatek důvodů, neboť krajský soud vycházel z vadných skutkových zjištění. Krajský soud měl podle

pokračování

závazného právního názoru NSS odůvodnit svůj závěr o ekonomických důvodech výběru výsledné varianty na základě podkladů ze správního spisu. Krajský soud vyloučil variantu původního územního plánu a vedle výsledné varianty považoval za relevantní variantu V2. Stěžovatel tedy svou další argumentací směřuje k vážení těchto dvou variant.

[9] Zhotovitel územní studie technicky posoudil variantu V2 již ve stupni územní studie 06/2017. Uvedl, že „*právě průjezd obytnou zástavbou v ulici Nová a nutnost budování nového mostního tělesa na I/47 určil, že tato podvarianta nebyla dále sledována*“. Ekonomickou i technickou náročnost varianty V2 posoudil pověřený autorizovaný projektant.

[10] Krajský soud se podle stěžovatele neřídil závazným právním názorem NSS, podle něhož měl znovu posoudit, zda u variant, které odpůrce nakonec nezvolil, bylo možné vyloučit okružní křižovátku a počítat pouze se stykovou křižovátkou. V návaznosti na to měl krajský soud zodpovědět, zda byl u jiných variant nutný průjezd obytnou zástavbou na ulici Nové a zda by bylo nutné zasahovat do mostní konstrukce zřízením přídatných pruhů.

[11] Varianta V2 počítala se stykovou křižovátkou, která by připojila obchvat města na silnici I/47 z jihu. Trasa obchvatu by musela nejprve podejít mostní těleso. Byť je zde řešen konkrétní typ křižovatky, což obvykle nebývá předmětem posouzení již v rámci pořizování územního plánu, závěry autorizovaného projektanta poukazují na nutnost vést dopravu přes ulici Novou za všech okolností. Z žádného hlediska tedy nebylo nutné posuzovat variantu V2 za použití jiné křižovatky, neboť by to přineslo mnohem větší problémy.

[12] To, že varianta V2 nebyla následována, potvrzuje také finální stupeň územní studie z března 2018, jež se stala územně plánovacím podkladem pro změnu územního plánu (bod 12 rozsudku NSS č. j. 10 As 470/2021-39). Variantu V2 tedy při tvorbě územní studie posoudil pověřený autorizovaný projektant a stěžovatel jeho závěr v rámci svého odborného uvážení převzal (bod M.2 Dokladové části Územní studie Hranice – severovýchodní obchvat z března 2018).

[13] Krajský soud akceptoval vyjádření autorizovaného projektanta ve vztahu k posouzení zásahu stavby obchvatu do tělesa železnice v původní variantě (body 25 a 33 napadeného rozsudku). Ohledně důvodu vyloučení varianty V2 kvůli nutnosti budovat nové mostní těleso na silnici I/47 však již krajský soud projektantovo vyjádření nepřijal, ačkoli má totožnou váhu v obou případech. Stěžovatel tvrdí, že projektant přijal závěr o dalším nesledování varianty V2 právě kvůli negativnímu ekonomickému a technickému hledisku realizace nového přemostění nad silnicí I/47. Podle stěžovatele je nutné rozlišovat mezi rozšířením mostní konstrukce zřízením přídatných pruhů a vybudováním (rozšířením) mostního tělesa tak, aby se pod něj vešla trasa obchvatu. Každý z těchto kroků lze realizovat za jiných okolností a každý přináší jiné problémy a náklady.

[14] Nutnost realizace nové mostní konstrukce na silnici I/47 u varianty V2 stěžovatel dokládá fotografií daného území pořízenou dne 30. 5. 2024. Pověřený autorizovaný projektant (zhotovitel územní studie) po prozkoumání terénu shledal, že v případě realizace komunikace vedle železniční tratě by bylo nutné vybudovat novou mostní konstrukci, což je technicky a ekonomicky náročné. Právě proto variantu V2 dále nesledoval. Krajský soud

tedy v rozporu se závazným právním názorem NSS neproověřil všechny podklady, které měl k dispozici a z nichž byly zřejmé důvody vyloučení varianty V2.

[15] Stěžovatel souhlasí s tím, že krajský soud vyloučil variantu původního územního plánu. Neztotožnil se však s jeho tvrzením, že tato varianta nepočítá s průjezdem ulicí Novou a že o tom v podkladech není zmínka. Původní územně plánovací dokumentace s průjezdem ulicí Novou počítala, stejně jako všechny uvažované varianty, vyjma varianty výsledné. I proto je výsledné řešení nejvíce přiměřené zvolenému cíli. Projektant v územní studii (návrh k projednání v červnu 2017) vyhodnotil, že pro variantu V2 je průjezd ulicí Novou nutný za všech okolností a možných řešení, a proto ji vyloučil již v počáteční fázi. I v této souvislosti stěžovatel poukazuje na nutnost přijmout správnost závěrů odborného autorizovaného projektanta.

[16] Navrhovatelka ve vyjádření ke kasační stížnosti namítla, že kasační stížnost není přípustná, neboť krajský soud posoudil věc v souladu se závazným právním názorem NSS. Stěžovatel nyní pouze doplňuje argumentaci, kterou mohl uplatnit již dříve.

[17] Stěžovatelovy námitky jsou navíc obecné a nesměřují proti důvodům napadeného rozsudku. Krajský soud nezasáhl do stěžovatelova odborného uvážení, neboť neřešil technické detaily (volbu typu křižovatky), ale hodnotil, zda změna územního plánu dostatečně odůvodňuje výběr výsledné varianty. Dospěl přitom k závěru, že nikoli. NSS v prvním rozsudku nezavázal krajský soud k meritornímu řešení věci, ale k posouzení, zda změna územního plánu a podklady pro její vydání obsahují specifikované okruhy informací. Tím se krajský soud řádně zabýval.

[18] Podle navrhovatelky nejsou kroky k povolení jejího záměru důležité. Podstatná je skutková a právní situace v době vydání změny územního plánu. Navrhovatelka ve snaze hájit své zájmy činila kroky v souladu se změnou územního plánu v době, kdy soud návrhu na její zrušení nevyhověl. Stěžovatelovy spekulace o tom, co je v zájmu navrhovatelky, nejsou namístě. Pro projednávanou věc je bez významu také společné povolení ze dne 22. 11. 2023. Stěžovatel pouze spekuluje, jak by se mohla situace právně vyvinout a jak by mohla být posouzena dobrá víra stavebníka v jiném správním řízení.

[19] Podle navrhovatelky je napadený rozsudek přezkoumatelný. Stěžovatel je přesvědčen o dostatečném odůvodnění změny územního plánu. Podle navrhovatelky však tato změna neobsahuje důvody, které považoval NSS ve svém prvním rozsudku za podstatné.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[20] NSS nejprve posoudil, zda je kasační stížnost přípustná ve smyslu § 104 odst. 3 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), neboť se jedná o opakovanou kasační stížnost v téže věci po zrušení prvního rozsudku krajského soudu. První kasační stížnost podala navrhovatelka, v nynějším řízení je stěžovatelem odpůrce.

[21] Kasační stížnost proti druhému rozsudku krajského soudu je přípustná, pokud se NSS v prvním rozsudku nemohl vyjádřit k meritu věci, tedy například tehdy, vytkl-li krajskému soudu procesní pochybení, nedostatečně zjištěný skutkový stav či shledal, že je jeho

pokračování

rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odmítnout kasační stížnost za tohoto procesního stavu by znamenalo odmítnout věcný přezkum rozhodnutí z pohledu aplikace hmotného práva (nálezn Ústavního soudu ze dne 8. 6. 2005, sp. zn. IV. ÚS 136/05, či usnesení rozšířeného senátu ze dne 22. 3. 2011, č. j. 1 As 79/2009-165, č. 2365/2011 Sb. NSS, bod 24). Přípustná je kasační stížnost i tehdy, změní-li se v dalším řízení před krajským soudem skutkový stav z důvodu dokazování provedeného krajským soudem a kasační námitky směřují k nově nastolenému skutkovému stavu (usnesení rozšířeného senátu č. j. 1 As 79/2009-165, bod 28). Kasační stížnost je také přípustná, hodnotil-li krajský soud nově zjištěné skutečnosti v souladu s názorem NSS vyjádřeným ve zrušovacím rozsudku obecně a *obiter dictum* (usnesení rozšířeného senátu ze dne 8. 7. 2008, č. j. 9 Afs 59/2007-56, č. 1723/2008 Sb. NSS, či rozsudek NSS ze dne 25. 5. 2009, č. j. 8 As 25/2009-66).

[22] V rozsudku č. j. 10 As 470/2021-39 dospěl NSS k závěru, že první rozsudek krajského soudu ze dne 19. 10. 2021 je nepřezkoumatelný. Krajský soud totiž nepřijal svůj závěr o ekonomických důvodech výběru výsledné varianty na základě odborných podkladů, ale o této odborné otázce si učinil úsudek sám. Dále krajský soud nesrozumitelně vyložil důvody změny územního plánu (nutnost průjezdu obytnou zástavbou, vzdálenost mezi křižovatkami, nutnost zřízení přídatných jízdních pruhů). Nebylo proto jasné, zda tyto důvody mohly obstát.

[23] Kasační stížnost je tedy přípustná, neboť krajský soud v souladu se závazným právním názorem NSS zjišťoval další skutečnosti (neanonymizovanou technickou studii) a nově je hodnotil. Krajský soud také znovu posoudil, zda byl u vyloučených variant nutný průjezd obytnou zástavbou na ulici Nové a zda by bylo nutné zasahovat do mostní konstrukce.

[24] Kasační stížnost není důvodná.

[25] NSS nejprve posoudil, zda je napadený rozsudek přezkoumatelný. Dospěl k závěru, že z jeho odůvodnění je zřejmé, jaké skutečnosti vzal krajský soud při posouzení důvodů vylučujících posuzované varianty v úvahu a jaké považoval za rozhodné. O tom, že rozsudek krajského soudu je řádně odůvodněn, svědčí i to, že stěžovatel v kasační stížnosti s jeho skutkovými a právními závěry podrobně polemizuje. Napadený rozsudek je tedy přezkoumatelný.

[26] Stěžovatel také namítá, že krajský soud rozhodl na základě vadných skutkových zjištění. Podle NSS však krajský soud vyšel ze všech podkladů pro změnu územního plánu, jež byly součástí správního spisu. Vyžádal si také neanonymizovanou verzi technické studie, z níž podle stěžovatele plynou technické a ekonomické důvody vyloučení varianty V2. Krajský soud tedy vycházel ze všech podkladů, které měl k dispozici, a přijaté závěry jsou v souladu s jejich obsahem.

[27] Stěžovatel dále zpochybnil dotčení navrhovatelčiných práv, neboť její záměr na rozšíření areálu a kapacity výroby počítá právě s variantou obchvatu podle změny územního plánu.

[28] Podle § 101b odst. 3 s. ř. s. *při přezkoumání opatření obecné povahy vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy*. NSS upozorňuje, že zákaz zohledňovat nově vzniklé skutečnosti se týká pouze vlastního hodnocení přezkoumávaného opatření obecné povahy, nikoli posouzení aktivní legitimace účastníků soudního řízení (rozsudek NSS ze dne 26. 4. 2017, č. j. 3 As 126/2016-38, č. 3589/2017 Sb. NSS). Aktivní legitimaci je tedy soud povinen zkoumat v průběhu celého řízení. Navrhovatelčina aktivní legitimace v tomto případě vychází z jejího vlastnického vztahu k pozemkům dotčeným změnou územního plánu. Není sporu o tom že pokud by navrhovatelka toto vlastnické právo pozbyla, ztratila by i svou aktivní legitimaci a byly by naplněny podmínky pro odmítnutí návrhu ve smyslu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., neboť by se jednalo o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení (rozsudek NSS ze dne 11. 3. 2008, č. j. 8 As 46/2007-98), popřípadě by byl aktivně legitimován nový vlastník pozemku jako procesní nástupce. Aktivní legitimace navrhovatelky tedy nevychází z toho, jak hodlá s pozemky nakládat, ale z jejího vlastnického práva k nim. Jelikož navrhovatelka dotčené pozemky stále vlastní, není námitka, podle níž pozbyla aktivní legitimaci k podání návrhu na zrušení změny územního plánu proto, že činí kroky k rozšíření své výroby v souladu se změnou územního plánu, důvodná.

[29] Stěžovatel dále uvedl, že v případě zrušení změny územního plánu bude dán důvod k obnově řízení o rozhodnutí o povolení stavby ze dne 22. 11. 2023. NSS však shledal, že tato námitka představuje novotu ve smyslu § 101b odst. 3 s. ř. s., jelikož se vztahuje k existenci rozhodnutí o umístění stavby, které bylo vydáno až po vydání změny územního plánu. Proto se touto námitkou nezabýval.

[30] NSS dále posoudil klíčovou otázku, zda obстоjí důvody přijetí výsledné varianty změny územního plánu. Cílem změny bylo nalézt řešení celé stavby obchvatu, které by bylo v souladu s legislativou a technickými předpisy. Stěžovatel v kasační stížnosti nesouhlasí se závěrem krajského soudu o ekonomických důvodech přijetí výsledné varianty a se závěrem ohledně průjezdu ulicí Novou a nutnosti rozšíření mostní konstrukce při variantě V2.

[31] NSS obecně klade důraz na zdrženlivost soudní moci při přezkumu opatření obecné povahy, jde-li o posuzování věcných odborných otázek (rozsudek ze dne 31. 1. 2013, č. j. 4 AOs 1/2012-105, č. 2848/2013 Sb. NSS, bod 78). Ani složitost procesu předcházejícího vydání opatření obecné povahy však nemůže sama o sobě legitimizovat případnou nezákonnost ve vztahu k veřejným subjektivním právům dotčených osob (rozsudek NSS ze dne 27. 1. 2011, č. j. 7 Ao 7/2010-133). Soudní přezkum opatření obecné povahy, jež vychází z odborných podkladů, má svá specifika, neboť soudům nepřísluší věcně rozhodovat namísto správních orgánů. Odborná povaha podkladů, z nichž opatření obecné povahy vychází, však nevylučuje, aby soud dospěl k závěru, že tyto podklady jsou nedostatečné, vnitřně rozporné či nelogické. Takové vady pak prakticky znemožňují přezkum opatření obecné povahy, resp. jeho podkladů (rozsudek NSS ze dne 24. 2. 2023, č. j. 8 As 98/2020-235, č. 4464/2023 Sb. NSS, body 46 až 48).

[32] NSS dále uvádí, že ačkoli to obecně nebývá obvyklé, lze v odůvodněných případech vyhodnotit přípustnost plochy či koridoru určených pro konkretizovaný záměr již ve fázi řízení o vydání územního plánu. Pro takové posouzení je třeba zajistit i odborné podklady,

pokračování

na jejichž základě lze v souladu s § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, učinit skutková zjištění potřebná pro vydání opatření obecné povahy (rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2014, č. j. 4 As 125/2014-66, bod 31). I když obecně má územní plán vymezit dostatečný prostor pro vhodné umístění stavby následným územním rozhodnutím, v projednávané věci byly zajištěny odborné podklady, jejichž existenci předpokládal již původní územní plán. Stěžovatel jimi odůvodňuje ekonomickou a technickou stránku výsledné varianty. Tyto odborné podklady mohou prověřovat možnosti realizace konkrétního záměru předvídaného územním plánem (umístění konkrétní křižovatky, náklady na budování nové mostní konstrukce, počet jízdních pruhů na silnici, umístění záměru s ohledem na vzdálenost existujících křižovatek apod.). Obecně lze tedy na základě odborných podkladů pracovat s konkrétními parametry předvídaného záměru, pokud z nich plyne možnost jeho realizace.

[33] NSS v bodech 21 až 23 rozsudku č. j. 10 As 470/2021-39 zavázal krajský soud na základě odborných podkladů posoudit ekonomickou nákladnost výsledné varianty, nezbytnost průjezdu obytnou zástavbou a také nutnost a nákladnost budování nové mostní konstrukce. Krajský soud měl postavit najisto, zda podklady pro vydání změny územního plánu obsahují odborné hodnocení všech variantních řešení.

[34] NSS v bodě 25 rozsudku č. j. 10 As 470/2021-39 uvedl, že důvod vedení trasy obytnou zástavbou má spočívat v tom, že varianta V2 počítala s jednostranným napojením na silnici I/47. Dospěl k závěru, že argumentace krajského soudu (i stěžovatele) je striktně vázána na konkrétní typ křižovatky, což neodpovídá obsahu podkladů pro změnu územního plánu. U varianty V2 je argumentace založena na jednostranném napojení obchvatu na silnici I/47 stykovou křižovatkou (bod 6 rozsudku krajského soudu ze dne 19. 10. 2021). U původní varianty se počítá s průsečnou křižovatkou (srov. vyjádření Ředitelství silnic a dálnic, s. p. ze dne 21. 3. 2017). Výsledná varianta počítá s napojením na silnici I/47 okružní křižovatkou. Podle podkladů nebude při výsledné variantě nezbytný průjezd obytnou zástavbou na ulici Nové. Podklady pro změnu územního plánu ale neobsahují závěry, z nichž by plynula nutnost zvolit pouze konkrétně uvedený typ křižovatky (stykovou nebo průsečnou). Nebylo tedy možné jednoznačně říci, zda šlo variantu V2 nebo původní variantu vyloučit kvůli nutnosti průjezdu obytnou zástavbou na ulici Nové.

[35] Jinými slovy, územní studie z března 2018 neobsahuje odborné technické důvody, z nichž by bylo zřejmé, že v územním řízení (tzn. při podrobném umístění záměru) u varianty V2 se nebude možné průjezdu obytnou zástavbou na ulici Nové vyhnout. NSS zavázal krajský soud posoudit, zda u variant, které stěžovatel nakonec nezvolil, bylo možné vyloučit okružní křižovátku a počítat pouze se stykovou křižovatkou. V návaznosti na to měl krajský soud na základě podkladů zodpovědět, zda byl u jiných variant nutný průjezd obytnou zástavbou na ulici Nové, a zda by bylo nutné zasahovat do mostní konstrukce.

[36] Návrh změny územního plánu vycházel z podrobného odborného podkladu, jímž byla technická studie na stavbu *Hranice – Severovýchodní obchvat* (zpracoval Linio Plan, 2017), v rámci níž byly zajištěny podrobné průzkumy a analýzy a z níž vzešly prověřované varianty. Ty byly zpracovány do podoby *Územní studie Hranice – Severovýchodní obchvat* (zpracoval Arch. Design, s.r.o.), která je územně plánovacím podkladem pro změnu

Územního plánu Hranice (část II. C. 4 Koncepce veřejné infrastruktury, včetně podmínek pro její umístování, s. 2 změny územního plánu).

[37] Krajský soud v řízení vedeném po zrušení svého prvního rozsudku vyzval stěžovatele, aby předložil technickou studii v neanonymizované podobě. Zjistil z ní, že tento podklad pro vydání změny územního plánu skutečně neobsahuje vyhodnocení ekonomického hlediska ostatních variant (původní varianty ani varianty V2). Úvaha o ekonomických důvodech tak nemá žádný podklad, a proto podle krajského soudu nemohla obstát.

[38] Ve vztahu k variantě V2 krajský soud uvedl, že s ekonomickým hlediskem souvisela také nutnost rozšířit mostní konstrukci na silnici I/47 tak, aby se pod ni vešla komunikace obchvatu a současně byly dodrženy normové vzdálenosti komunikace a železnice. Ekonomická ani technická náročnost spojená s nutností rozšířit mostní konstrukci podle krajského soudu z podkladů neplyne. Z pokladů není zřejmé, co všechno by tato varianta obnášela, zejména pak, zda by šlo o variantu natolik nákladnou, že by zvýšené náklady převážily nad zásahem do práv navrhovatelky.

[39] Krajský soud měl dále ověřit, zda z podkladů pro změnu územního plánu vyplývá, že bylo možné vyloučit jiný typ křižovatky. V bodech 37 a 38 napadeného rozsudku uzavřel, že stěžovatel váže svou argumentaci na konkrétní typ křižovatky, což ale neodpovídá obsahu podkladů pro změnu územního plánu. Varianta V2 předpokládá jednostranné napojení obchvatu na silnici I/47 stykovou křižovatkou. Výsledná varianta počítá s napojením na silnici I/47 okružní křižovatkou a průjezd obytnou zástavbou na ulici Nové podle ní nebude nutný. Jak však již NSS uvedl, z podkladů pro změnu územního plánu neplyne nutnost zvolit výhradně konkrétní typ křižovatky. Nelze tedy jednoznačně uzavřít, zda lze variantu V2 vyloučit kvůli nutnosti průjezdu obytnou zástavbou na ulici Nové. Krajský soud dospěl ke správnému závěru, že podklady pro vydání změny územního plánu takovou informaci neobsahují.

[40] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že ekonomickou a technickou náročnost varianty V2 od počátku hodnotil autorizovaný projektant a vyplývá z územní studie k projednání v červnu 2017, podle níž *„právě průjezd obytnou zástavbou v ulici Nová a nutnost budování nového mostního tělesa na I/47 určil, že tato podvarianta nebyla dále sledována“*. Podle stěžovatele původní územně plánovací dokumentace s průjezdem ulicí Novou počítala. Stejně tomu bylo u všech uvažovaných variant, výjma varianty výsledné. U varianty V2 dovozuje stěžovatel nutnost průjezdu ulicí Novou z návrhu územní studie k projednání v červnu 2017. V něm autorizovaný projektant vyhodnotil, že pro variantu V2 je průjezd ulicí Novou nutný za všech okolností a možných řešení.

[41] Podle bodu M.2 Dokladové části *Územní studie Hranice – Severovýchodní obchvat* z března 2018 je trasa obchvatu *„na silnici I/47 napojena z jižní strany podjezdem pod I/47 v blízkosti železniční trati č. 280. Jsou použity různé poloměry oblouků dle typu navrhované komunikace s tím, že návrhová výrobní plocha VL Z35 je napojena na trasu obchvatu samostatnou křižovatkou. V této variantě bylo uvažováno se snížením jízdních pruhů na silnici I. třídy a průjezdem nad areálem Certis přes ulici Nová a okružní křižovátku na I/47 pro směr Lipník nad Bečvou. Právě průjezd obytnou zástavbou v ulici Nová a nutnost budování nového*

pokračování

mostního tělesa na I/47 určili, že tato podvarianta nebyla dále sledována. Schéma vlastního řešení trasy obchvatu na podkladu ortofotomapy a vybraných jevů v území viz. Příloha č. P2“.

[42] NSS z podkladů ověřil, že varianta V2 byla vyloučena ve fázi návrhu územní studie z února 2017 (srov. s. 16 tohoto návrhu). Technická studie, kterou doložil stěžovatel, je datována měsícem září 2017 a v části napojení obchvatu na silnici I/47 již pracuje pouze s výslednou variantou. Technická studie, kterou doložil stěžovatel, tedy srovnává variantní řešení v jiném úseku obchvatu, než je předmětem nynějšího řízení.

[43] Jediným podkladem pro hodnocení ekonomické a technické náročnosti je tedy popis postupu zhotovitele územní studie na s. 16 návrhu územní studie z února 2017. Projektant silnici ve variantě V2 navrhl s podjezdem pod silnicí I/47, se snížením jízdních pruhů a s napojením na silnici I/47 stykovou křižovatkou. V důsledku toho byl nutný průjezd obytnou zástavbou na ulici Nové. S ohledem na uvedené parametry záměru stěžovatel tuto variantu již dále nesledoval. Odborné podklady (technická i územní studie) pracují pouze s výslednou variantou, tj. s přímým napojením na silnici I/47 okružní křižovatkou.

[44] NSS souhlasí s posouzením této otázky ze strany krajského soudu. Je zjevné, že zhotovitel územní studie nemohl v okamžiku vyloučení varianty V2 (v únoru 2017) vycházet z technické studie, která vznikla v září téhož roku (mohla být případně pouze v přípravné fázi, k čemuž však ve spise není žádný podklad). Pokud autorizovaný projektant činil své závěry v územní studii na základě technické studie, která neobsahuje vyhodnocení ekonomického hlediska ostatních variant, nelze z jeho závěrů vycházet. Z podkladů totiž není zjevné, že průjezd obytnou zástavbou byl u varianty V2 nutný za všech okolností a možných řešení, jak tvrdí stěžovatel. Návrh územní studie z února 2017 popisuje jedno řešení varianty V2, a chybí v něm právě popis všech okolností a možných řešení. Z uvedeného podle NSS neplyne, proč bylo pro tuto variantu nutné počítat se snížením jízdních pruhů na silnici I. třídy a napojením na silnici I/47 stykovou křižovatkou, což vyvolalo nutnost průjezdu obytnou zástavbou na ulici Nové. Tyto okolnosti zhotovitel územní studie blíže nevysvětlil.

[45] Jediným důvodem vyloučení varianty V2, který z podkladů vyplývá, je tedy nutnost podjezdu pod silnicí I/47 a s tím spojené rozšíření mostního tělesa. Ekonomická ani technická náročnost spojená s nezbytností rozšířit mostní konstrukci podle krajského soudu z podkladů neplyne. NSS souhlasí se stěžovatelem, že je nutné rozlišovat mezi rozšířením mostní konstrukce zřízením přídatných pruhů a vybudováním (rozšířením) mostního tělesa tak, aby se pod něj vešla trasa obchvatu. Aby však výběr výsledné varianty obstál, je nutné, aby okolnosti (např. technická a ekonomická náročnost) budování nové mostní konstrukce plynuly z odborných podkladů.

[46] Stěžovatel v kasační stížnosti uvedl, že nutnost realizace nové mostní konstrukce na silnici I/47 u varianty V2 dokládá fotografie daného území pořízená dne 30. 5. 2024. Pověřený autorizovaný projektant po prozkoumání terénu v roce 2024 shledal, že při variantě V2 by bylo nutné provést novou mostní konstrukci, což je technicky a ekonomicky náročné. K tomu stěžovatel také dokládal fotografii místa napojení. Fotografie i tvrzení autorizovaného projektanta z roku 2024 však nebyly součástí odborných podkladů, o které stěžovatel opírá úvahy, které ho vedly k přijetí výsledné varianty a k zamítnutí námitek

navrhovatelky. Pokud odborné podklady údaje neobsahují, a chybí tak i v samotném odůvodnění opatření obecné povahy, nelze tento nedostatek napravit až v rámci soudního řízení (rozsudek NSS ze dne 13. 12. 2023, č. j. 1 As 211/2022-57, č. 4560/2024 Sb. NSS, nebo přiměřeně rozsudek NSS ze dne 13. 10. 2004, č. j. 3 As 51/2003-58).

[47] Podle NSS není sporné, že by v případě varianty V2 bylo nutné rozšířit mostní těleso ani to, že by šlo o nákladnou záležitost. V podkladech, z nichž stěžovatel vycházel, se ale nenachází bližší informace o nákladnosti a technické náročnosti rozšíření mostního tělesa oproti přímému napojení u výsledné varianty. Doložená technická studie posuzuje již vedení obchvatu v části zasahující navrhovatelčiny pozemky ve výsledné variantě. Informace o technické a ekonomické náročnosti, jež byly podkladem pro vyloučení varianty V2 (návrh územní studie z února 2017), tedy podklady pro závěr autorizovaného projektanta, že variantu V2 dále nesleduje kvůli nutnosti zbudovat nové mostní těleso, však součástí spisu nejsou. Stěžovatel tyto ani jiné podklady, které by tento typ informací obsahovaly, nedoložil ani krajskému soudu.

[48] NSS připouští, že i laickým pohledem může být zjevné, že rozšíření mostního tělesa je stavebně i finančně náročné. Přesto je třeba zohlednit, že na ekonomickou a technickou náročnost mají vliv i další okolnosti, na něž již oko laika nedohlédne. Aby soud mohl posoudit, zda se jedná o variantu natolik nákladnou, že by zvýšené náklady převážily nad zásahem do práv navrhovatelky, je nezbytné, aby vyloučení zvažované varianty dostatečně vyplývalo z odborných informací. NSS se tedy ztotožnil s krajským soudem, že důvody pro vyloučení varianty V2 nejsou řádně podloženy odbornými podklady.

[49] Stěžovatel také namítá, že krajský soud považoval vyjádření autorizovaného projektanta za dostatečné pro vyloučení původní varianty kvůli zásahu do násypu železnice, nikoli však již pro vyloučení varianty V2. Podle NSS krajský soud nepochybil, vycházel-li z vyjádření zhotovitele územní studie, pokud jsou jeho důvody logické a zjevné. Podle krajského soudu je tento důvod zjevný z územní studie (verze únor 2017, s. 12; verze březen 2018, s. 14, shodně též rozsudek NSS č. j. 10 As 470/2021-39, bod 30). Je také blíže vysvětlen v dokladové části technické studie. Konkrétně v zápise z jednání mezi stěžovatelkou a navrhovatelkou ze dne 24. 5. 2017 projektant uvedl, že *„přiblížení komunikace k železniční trati není možné vzhledem k potenciálnímu zásahu stavby obchvatu do tělesa železnice, což by vedlo k jeho přetížení a následnému narušení jeho stability“*. Z vyjádření projektanta je tedy zjevné, že by došlo k přetížení a narušení stability tělesa železnice. Krajský soud tedy nepochybil, pokud při hodnocení důvodu vylučujícího původní variantu (v podobě zásahu do násypu železnice) považoval tyto podklady za dostatečné.

IV. Závěr a náklady řízení

[50] NSS zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta poslední s. ř. s.).

[51] Neúspěšný stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti; toto právo naopak náleží úspěšné navrhovatelce (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.).

[52] Náklady řízení spočívají v odměně advokáta za jeden úkon právní služby ve výši 3 100 Kč za seps vyjádření ke kasační stížnosti [§ 7 bod 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1

pokračování

písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif, ve znění účinném do 31. 12. 2024] a paušální náhradě hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu), tedy 3 400 Kč. Jelikož je zástupce navrhovatelky plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšuje se náhrada nákladů řízení o tuto daň a celkem činí 4 114 Kč. Stěžovatel je tedy povinen nahradit navrhovatelce náklady řízení v celkové výši 4 114 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejího zástupce (§ 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve spojení s § 64 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2025

Sylva Šiškeová
předsedkyně senátu